

इत्य् उक्तवत्यां तस्यां च स तद्वर्ता व्यजिज्ञपत्,
 देव मिथ्या वदत्य् एषा सबन्धुर मद्बधैषिणी । 19
 आवत्सरान्तं सर्वं हि दत्तम् अस्यै मया अग्रतः,
 एतद्वन्धव एव अन्ये तटस्था मे ऽत्र साक्षिणः । 20
 एवं विज्ञापितस् तेन राजा स्वयम् अभाषत,
 देवीस्वप्ने कृतं साक्ष्यं देवेन एव अत्र श्रूतिना । 21
 तत् किं साक्षिभिर एव, एषा निग्राह्या स्त्री सबान्धवा,
 इति राज्ञा उदिते ऽवादीद् धीमान् यौगन्धरायणः । 22
 तथा अपि साक्षिवचनात् कार्यं देव यथोचितं,
 लोको ह्य् एतदज्ञानानो न प्रतीयात् कथंचन । 23
 तच् कृत्वा साक्षिणो राज्ञा तथा इत्य् आनाय्य तत्क्षणात्
 पृष्टाः शशंसुस् ते च अत्र तां मिथ्यावादिनीं स्त्रियं । 24
 ततः प्रख्यातसद्वर्तद्रोहाम् एतां सबान्धवां
 सपुत्रां च स वत्सेशः स्वदेशान् निरवासयत् । 25
 विससर्ज च तं साधुं तद्वर्तारं दयार्द्रधीः
 विवाहान्तरपर्याप्तं वितीर्य विपुलं वसु । 26
 पुमांसम् आकुलक्रूरा पतितं उर्दशावटे
 जीवन्तम् एव कुक्ष्णाति वृकी इव कुकुटुम्बिनी । 27
 स्निग्धा कुलीना मरुती गृहिणी तापहरिणी
 तरुकाया इव मार्गस्था पुण्यैः कस्यापि ज्ञायते । 28